

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ . . . . . 6 дин.
НА ПОЛА ГОДИНЕ 3   "
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 дин.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте.

Преплату ваља слаати уручницом на општински суд а све кореспонденције на уредника.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

Неплаћена писма не примају се.

ОБЈАВА.

Комисија за регрутовање сталног кадра почела је свој рад у здању овоопштинског суда на дан 11 августа т. г. С тога се позивају сви младићи, који су 1867. год. рођени, или овде или на страни, да горњег дана непремјено пре подне у 8. часова престану.

Даље, имају доћи и сви неспособни задругари појединих регрута чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из задруге ради објаснења задружног имања, како после неби било молби и жалби за скраћивање рока.

Горњег дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни младићи од прошлих година, који ће собом понети комисијска уверења.

Ко се горњег дана не пријави регрутној комисији, сматраће се, да је службу у сталном кадру избегао, и према закону о устројству војске, кад се ухвати служиће три године, а поред тога платиће и војницу.

Ово се јавља грађанству ради знања.

Од суда општине Београдске 30. Јула 1887 год. С. № 7696. у Београду.

СЛУБЕНИ ДЕО

С А С Т А Н А К

одбора општине београдске 25 ог јула 1887 године

(по стенографским белешкама)

почетак у 6 часова по подне.

(Свршетак)

Г. Председник. Нека само добро изврши, па ако му се и продужи овај мали рок. (Чује се: да му се продужи) Одобрава ли одбор овај рок? (Одобрава)

Сад изволте чути другу молбу, којом тражи да му се придодају још 3. момка и један цртач (прочитана).

Г. Ст. Добривојевић. Нека се претрпе до другог буџета.

Г. Михајло Крстић. Да је потребно тим енжењерима да имају и једног цртача, и веште момке то је истина, јер не могу премеравати са надничарима. Не састоји се рад сам у томе, даим ти људи понесу лавац и мотке; они треба да знају да прочитају висине, да то забележе и запишу, и таким начином може се посао брзо вршити.

Дакле, њима требају људи учени, али као што чујем, како каже г. Добривојевић да нема пара, онда нека се претрпе до новог буџета.

Г. Марко Степановић. Енжењери заиста имају један велики и грдан посао. Они се баве по пољима, по шуми, по сунцу, по киши; дакле, ако немају таквих људи какве траже, онда морају да буду и келнери и кафеције. Или треба да им се да што траже, или не треба да тражимо од њих никакве обавезе, да изврше свој посао. То им се мора дати, и ако ви хоћете ову ствар до другог буџета да одложите, то не значи ништа друго него то, да ће општина претрпети већи губитак. Ви знате, да се вечито заузима општинско земљиште, и ако ми не дозволимо да енжери раде и да имају рукопомоћ, онда знајте, да ће општина више изгубити него што ће платити те њихове фигуранте.

Ја сам, господо, за то да им се одобри што траже, па макар се то платило из друге партије, иначе ми ћемо, господо више штетовати, него што ћемо платити за ово што траже.

Г. Ст. Добривојевић. Ми не одбацујемо него тражимо да се одложи до другог буџета.

Г. Председник. Ја бих желео да знам да ли усвајате ово, да се одложи до новог буџета, и да се као усвојено у буџет стави? — (Усваја се).

Г. Марко Степановић. Свака радња, свака корпорација, господо, не може за подину дана у напред да предвиди све, шта ће се појавити, и све што се појави, то је корпорација дужна да изврши. Па тако и ово ја мислим треба да се прими. (Чује се: шта ћемо кад нема новаца).

Г. Председник. Дакле, господо, решено је, да се одложи до новог буџета и у буџет да се стави.

Сад, господо, имамо још неке важне ствари.

Г. министар војни тражи од општине, да му се уступи оно земљиште између Смутековца и Вајферта за стрелиште, одакле је копана земља за насапање баре Доиста нема за то удеснијег места, и ја мислим да треба то земљиште држави да позајмимо.

Г. Мих. Крстић. Ја предлажем, да се не уступи са свим, него само да се да на службеност. (Чује се: ми га не можемо сасвим уступити).

Г. Мих. Павловић. Да се уступи на послугу — на службеност. Овде треба приметити за дрва, јер држава сад тражи неку услугу од нас. Па лепо, и ми дајемо, али и ми смо дрва исекли, па треба да нам одобре, да их можемо продати. (Смех).

Г. Мих. Крстић. Још једном да вам кажем, да се не уступи са свим, него само да на послугу.

Г. Ст. Добривојевић. Па разуме се да се да на послугу — право службености за стрелиште — али кад општини узтреба, да може одузети. (Одобравање).

Г. Председник. Дакле, господо, усвајали одбор да се да ово земљиште г. министру војном на службеност. (Усваја).

Господо, у једној седници одборској од јануара ове године била је доста жива дебата о томе, да ли ће општина на основу тапија, које имају људи око Лаудоновог шанца, издавати нове тапије.

Ја сам прочитао рад те одборске седнице и видим да су сви правници били за то, да им се морају издати тапије, и да се не може противу тих тапија војевати, али је одбор ипак решио, да та ствар остане, док она комисија, која је имала да извиди границу између државног имања и општинског, не сврши свој посао. Општина се надала да ће тиме доћи до тачног резултата. Комисија је свршила свој посао и констатовала, да нема никаквих места, где би општина долазила у додир са државним добрима. Међу тим људи долазе непрестано, и траже од суда, да им се нове тапије издају.

Г. Ст. Добри ојевић. Сваки тај, који тражи да му се изда тапија на земљиште, нека се обрати суду, па суд нека пошаље два одборника, да се извиди, има ли општинске земље или не, јер они најбу на општинску земљу и присвоје је себи, кад виде да нико не пази.

За то тражим, да се за ову ствар одреде два одборника, који ће водити контролу о овоме.

Г. Председник. Дакле ви тражите, да се тапије овере од стране одборника.

Г. Васа Дучић. Ја се потпуно слажем са г. Добривојевићем да два одборника буду као једна комисија. Они

који имају старе тапије, па траже нове, они то чине зато да заузму земљиште. С тога то издавање тапија треба да се врши у присуству одборника, и онда ће се на тај начин видети, да ли је то њихова земља.

Г. Марко Степановић. Ово је питање једанпут решено у једној седници одборској. Ја сам у овом питању био највећи противник, да се тапије издају онима, који их немају. Постоји и реферат општинског правобраниоца, који је одсудно тражио право општине на то земљиште, и морам да поменем мога колегу г. Косту Петровића, који је одсудно тражио мишљење правобраниоца. Ја сам био противан, да се издају тапије онима, који их немају; а онима који су стекли право и који имају неке општинске плацеве и новаца, и који би их радо присвојили, да им се уступа та земљишта, пошто плате онолико, колико процени одборска комисија (Чује се: то је друга ствар). Овим давањем и понављањем старих тапија дало би се повода, да и они који немају тапија траже тапије.

Г. Председник. Свакојачко требало је, да је општина била пажљивија, кад су се ове тапије издавале, јер пређе се дешавало, да дођу двојица и кажу за свога комшију да је то и то његова земља, и на основу тога издавате су им тапаје. Одбор ће од сад више пазити и неће тако бити. Они имају тапије на велики простор земљишта, и кад продају једно парче, онда траже они, који су купили, да им се издаду на оно парче земље.

Г. Марко Степановић. Кад је тако, онда нека се усвоји оно, што је г. Стева Добривојевић напоменуо, да се одреде 3 одборника, који ће увек на лице места изаћи и видети шта дају, и ту дужност нека врше заједно са општинским инжењером. Ја држим, да треба да буду стално 3 одборника одређени за овај посао.

Г. Председник. Ако хоћете да и од стране одбора присуствују одређени одборници при овом премеру земљишта, онда оставите нека суд избере још два одборника. (Чује се: боље одбор сам да одреди).

Онда ја предлажем да изберемо г. П. Матића, г. В. Дучића и г. М. Степановића, и нека увек иду двојица. (Усваја се)

Г. Ст. Добривојевић. Збиља, што се тиче питања о дијурни, како ћемо то да решимо? то је врло важно питање, јер кад год се тај премер врши, мора се ићи на колима, а то кошта много. Ко ће то да плати? (Чује се: онај нека и плати).

Г. Мих. Павловић. Ја мислим, господо, да то не може да буде, а ево зашто. По тој аналогiji, морало би се свакад платити свакој комисији да присуствује, а друго то не може да буде и за то што је то рејон наше општине.

Г. Председник. По закону као што знате, господо, суд издаје тапије, и за то се плаћа извесна такса. Закон не одређује никакву наплату ни дијурну и ја сумњам да би одбор имао право, да пропише дијурну.

Г. Ст. Добривојевић. Одбор је највиша надзорна власт, и кад је он то, онда он има и право да бира средства. Пошто је била злоупотреба при вађењу тапија, у интересу своје заштите општина има право да бира средства и има право да наређује, како ће се та контрола вршити. Кад општина има право да одреди одборнике, онда треба

да им одреди и дијурну, коју ће платити онај, који та цију вади, и то није противно ниједном закону.

Г. Председник. Ми не смемо отежавати људима, да дођу до свога права; а с друге стране да одборници по ред своје дужности врше и овај посао бесплатно, и то није право, јер ово је за њих нова служба, нова дужност. Ја не бих био противан, али неће се моћи извршити.

Г. К. Петровић. Господо, дужности се намећу или силом или законом; никакав други извор дужностима не може да буде. Ако сопственици пристану да плате, онда ће та њихова воља створити дужност; али да ми стварамо закон, да ми кога наморамо и силом неке власти натерамо сопственике, да плаћају неку дијурну одборницима, кад те нема у закону — ми би радили против закона. И за то сам мишљења да се ово не усвоји, и да остане по старом.

Г. Марко Степановић. Ја остајем при томе, као што је казао г. Стева ко неће да плати дијурну одборницима, да му се не изда тапија. Како се, господо, једном инжењеру плаћа да изађе на лице места, тако исто и одборницима треба да се плати. Ако се буду издавале тапије без контроле одборске, ја скидам одговорност са себе а ви решите како хоћете. И кад се без контроле одборске не могу издавати тапије, онда ја мислим треба да плате одборницима дијурну они, који тапију траже.

Г. Ст. Добривојевић. Кад хоће неки да задужи своје имање, он зове 5—6 процениоца, који му имање процењују. Они траже да им се за тај посао плати, и неће да дођу, ако им се не плати. Тако је исто и ово. (Чује се: то је добра воља). Што кажу да неће платити дијурну овим одборницима, то не стоји; сваки ће да плати, јер тај који вади тапију, тај има имања, има и новаца. Овако се, господо, глоби сто пута више. Сопственик дође и моли да му се премери земљиште, а онај први инжењер и писар изговарају се да немају кад него сутра, па тако то буде и даље, и посао не буде свршен. Али кад му сопственик каже па ево ти, господине, дукат, онда инжењер каже могу, и тако се сврши посао. А овако нека позове одборнике и нека им плати 5 динара дијурне, и одмах ће бити посао свршен, и онда не тиче га се уцена писара и инжењера.

Г. Коста Петровић. Баш и кад би стојало да се процениоцима плаћа, — мени се чини да не стоји, то је ствар добре воље — ипак општина сама хће ту сигурност; она се боји да се не заузима њено земљиште, и за што онда — по ком праву општина ради осигурања својих интереса може неке наметати неку дужност, натеривати некога да плаћа одборницима дијурну.

Ја остајем при мом говору равнијем, и мишљења сам да се ово не усвоји,

Г. Председник. Дакле, господо, усвојено је, да при премеравању земљишта од стране општине присуствују два одборника, али је сад питање о томе, усвајате ли предлог г. Добривојевића да одборници имају дијурну: Ја ћу да ставим на гласање.

Ко је за дијурну, нека каже „за“; а ко је против нека каже „против“.

(Настаје гласање).

Дакле, остаје да г. г. одборници иду без дијурне.

Молим вас, господо, имамо једну врло важну ствар.

Имамо господо, излаз једнога канала код жељезничке станице. Он прави смрад и плави имања и просто ствара једну бару. Дужност је општине да се то уклони. Полиција је наредила, да се то уклони, и општина мора учинити нешто, да се то излечи. Прави се један пропуст, и тај су забранили, кроз чија је имања ишао. Другога лека нема, него да општина продужи тај канал до канала жељезничког и да тако спасе људе и варош од загушљивог ваздуха.

Ја сам дао да се начини предрачун, пошто сам претходно добио одобрење од г. министра грађевине, да можемо увести овај канал у жељезнички. Предрачун је начињен и сума износи доста велику цифру — 7333 динара. Свакојако ја мислим, да под тога канала мора бити јако бетончан. Може бити да ће изаћи и јестивије.

Г. Мих. Крстић. Ко се служи с тим каналом?

Г. Председник. Ту има више приватних канала, али то је општински канал од Теразија. У тај главни канал општински спроведени су нужници и помијаре, и г. министар грађевина одобрио је да можемо спровести овај канал у жељезнички под тим условом, ако забранимо спровођење помијара и нужника у овај главни канал општински, и молио је да се изда распис да се то забрани.

Г. Марко Степановић. То се не може забранити.

Г. Председник. Ту другог лека нема, јер тај канал прави смрад и прави баруштину.

Г. Коста Петровић. Колико је мени о овој ствари познато, становници око тога места изјавили су жељу, да би дали прилога за подизање тога канала. За то ја мислим да би од њих требало узети изјаву колико дају, јер ако дају знатан приход, тиме би стекли право, да се могу служити тим каналом.

Г. Председник. Јест истина, они су обећали, али то су само обећања, а кад дође да се испуни, онда од тога не буде ништа.

Г. Васа Дучић. Ја сам мишљења, да се рашчисти прво питање, хоће ли управа вироши Београда да забрани спровођење нужника и помијара у овај главни канал општински, а не да општина сагради канал, а приватни да спроводе у њега нужнике и помијаре, па да канал затварају.

Г. Мих. Крстић. Не могу се служити приватни са овим главним каналом општинским, који је одређен само кишницу да спроводи. И ако би ми допустили спровођење приватних канала, куд би то спровели? У овај жељезнички канал не би влада одобрила да се спроводе приватни канали, а да се спроведе овај канал у Саву код илице, то општина и кад би хтела не сме да ради донде, док се питање о канализацији не би решило.

Дакле, на сваки начин најумесније је, да полиција забрани приватнима спровођење нужника и помијара у овај главни канал општински, па као што се и други људи муче, нека се тако служе и они, а општина нека направи свој канал и нека га спроведе у жељезнички.

Г. Мих. Павловић. И становници, који се служе тим главним каналом општинским, ја мислим, господо, није ништа радили самовласно, јер сви су добили одобрење, за које се нека такса плаћа. Општина је дужна да спроведе

У све ове приватне канале, нарочито кад је такса плаћена.

С овим становницима могло би се овако свршити. Пошто полиција хоће у интересу чистоће да затвори канале становницима, онда треба их позвати и питати, хоће ли они дати драговољно не по нешто, него пристати, да сами они о свом трошку направе канал — на што мислим да ће пристати — који ће да се спроведе у железнички канал.

Г. Мих. Крстић. Неће га примити г. министар грађевина ни полиција.

Г. Председник. Он је просто канал за воду. Железнички канал, то је кратак канал који иде у бару.

Г. Мих. Павловић. Онда је са свим немогуће. Ја сам мислио да иде у Саву.

Г. Председник. Што се тиче овога исцуста нужника и помијара у тај главни канал општински, ја колико сам се известио и распитао, дозвоао сам, да су многи спровели нужнике али ниједан нема одобрење од општинског суда, и још од пре годину дана постоји распис да се забрани то спровођење нужника у тај главни канал општински.

Г. Ст. Добривојевић. Главно је да општина пише полицијској власти, да се мора овај главни канал општински да оправља, а општина не може предузети оправку, док не затворе канале онима, који су их спровели у овај главни канал општински, и кад извести полиција општину, и пошто се општина увери, да је то извршено, онда треба да предузме општина да оправља канал.

Г. Председник. По том говору изгледа, да хоћете ову ствар да одложите, а ја мислим да можемо о овој ствари решити, па да се приступи раду онда кад полиција изда забрану. Ми нећемо радити, него само да уђемо у посао. Одобрава ли одбор? (Одобрава).

Г. Стеван Добривојевић. И то не треба, док полиција не забрани све, иначе ниједан неће затворити свој канал. Полиција треба да издржи надзор на каналима, који су спроведени, јесу ли затворени, јер један ће отићи министру па мољакати да његов канал не затворе; тако ће радити други и трећи, а крајње је време, да се ово уклати, само треба прво чекати док полиција не изврши свој посао.

Г. Председник. Дакле, господо увјено је, да ову ствар остављамо, док не добијемо од полиције одговор, да је издала забрану да приватни затворе испусте нужнике у главни општински канал.

Сад, господо, имамо још једну молбу:

Ове године 2. августа састаће се учитељска скупштина, и учитељи се обраћају општини за помоћ. Лане им је дато 500 дин.

Г. Мијајло Павловић. Ми можемо само врло малу суму да решимо за помоћ. Требало би да свака поједина општина да за путни трошак и помоћ своме учитељу колико му треба. Сама варош Београд код својих рђавих финансија не може много дати. Ја не би био противан да им се да и 100 000 дин., али шта ћемо кад се нема.

Г. Стеван Добривојевић. Ја ћу да говорим као г. Мих. Вујић, који је сад министар финансије. Ја сам и лане, кад је то питање било решавано, био да им се да помоћ, па су ме напали. Господо у свима земљама, где има учи-

тељских зборована, ту се свуда даје помоћ. Дакле, кад свуда дају, треба и ми да дамо, јер доиста они се скупљају овде ради просветне цели, ради опште користи, и срамота би било да ми ништа не дамо.

Г. Васа Дучић. Што г. Добривојевић примета да је био нападнут, имам ово да одговорим. И ја сам за то да им се да помоћ, али да свака општина да своме учитељу као што бива и у другим државама.

Г. Марко Степановић. Ја бих заиста био противан да им се да помоћ али како наведе г. Стеван Добривојевић да се они скупљају овде ради неке просветне цели, и пошто се скупљају овде, они ће оставити не 500 но неколико 1000 динара, и за то смо мишљења да им се да, као што им је и лане дато — 500 дин.

Г. Председник. Ко је за то, да им се да 500 дин. као што је и лане дато, нека каже „за“; а ко је против, нека каже против. (Настаје гласање).

Дакле, господо, решено је да им се да као и лане 500 дин.

Сад имамо још неколико уверења да дамо. (прочитана)

ПРОТОКОЛ

редовног састанка општ. одбора 18. дек. 1886

Били: председник г. М. М. Божићевић, члан суда Ј. М. Јанковић, одборници и заменици: г. г. М. Крегић, Ст. Јосифовић, С. Станковић, В. Дучић, К. Црногорац, Ђ. Петковић, М. Степановић, А. Ђ. Кумануди, Д. Ђ. Миловановић, Јов Дилбер, Н. Д. Кики, Павле Матић, М. Стевановић, Ст. Добривојевић, В. Д. Стојановић, Д. Наумовић, Ј. Барловац, Милош Валожић, С. Пијаде, К. Петровић, Мил. Вељковић, Др. М. Т. Леко, И. Антоновић, Н. Ђорђевић, А. Богатинчевић и Ј. Милановић.

Бр.

Г. Председник саопштава да је на дневном реду избор поротника за идућу годину, који је требао да се изврши још новембра месеца.

По извршеној кандидацији од појединих г. г. одборника

изабрани:

за кварт варошки: Вељко Николић трг., Ник. Спасић трг., Илија Милишић трг., Сава Џеваировић Ђурчија; за кварт дорћолски: Тале Стефановић каф. Владислав Ђорђевић бакал, Нестор Ристић лебар и Јаков Алкалај трговац; за кварт теразијски: Васа Мијатовић каф., Урош Стефановић бакал, Тома Савић каф. и Михаило Михаиловић бак.; за кварт палилулски: Тодор Чушић земљ., Димитр. Ђорђевић фишегџа, Алекса Стојановић б. амет; за кварт савамалски: Драгомир Здравковић трг., Коста Теодосијевић трг., Коста Струе лимар, Ђока П. Ђорђевић трг., Алекса Кумануди трг., Светозар Х. Тома трг.; за кварт варошки: Коста Михаиловић бак. и Милан Бркић трг.

Бр.

Г. Председник. Сад нам ваља да изаберемо и нове турске за цркве, па молим г. г. одборнике да их кандидују.

По извршеној кандидацији

изабрани :

за саборну цркву: главни Милија Карастојновић, помоћни Јован Тадић, Коста Ризнић, Јован Петровић и Пера Јовановић; за палилулску: главни Илија Ђорђевић, помоћни К. Шуменковић, Сава Крављанац, Милош Триковић и Алекса Стојановић; за вазнесенску: главни Пера Лазаревић, помоћни Вучко Илић, Милорад Јанковић и Милић Тодоровић; за невенску: главни Никола Трумаћ, помоћни Ђорђе Васиљевић и Тодор Милашић бак.

Бр.

Г. *Председник*. На дневном реду имамо господо буџет за ову насталу нову рачунску годину. Општински суд је склопио пројект и мени је част да вам га изнесем и предам са опширним рефератом у објасњење сваке партије и позиције. Молим да будете добри прегледати га овако, како налаже општински закон.

Налазећи да би било немогуће оцењивати у општој седници партију по партију, одбор

решава :

да нарочита комисија проучи пројект и реферат суда о њему и према томе да даде мишљење одбору. У комисију изабрани: г. г. Ј. Ј. Милановић, Др. М. Вујић, Вуч. Стојановић, Ст. Добривојевић, К. Петровић, Милан Вељковић, Коста Црногорац, Михаило Кретић, Атанас Кумануди.

Бр.

Г. *Председник*. Једно белгијско друштво поднело ми је ту скоро понуду да нам сагради 4 зграде за основне школе онако како прописују педагошка и хигијенска правила дакле са свима потребним локалима на и са становима за учитеље.

Ја немам потребе да помињем од колике би среће по нашу општину био успех да добијемо угодне школске зграде, и за то, што знам како сте и ви сви напојени уверењем да су школске зграде једна од најречих *потребности наше општине*, ја вас молим да проучите ову понуду, која је у осталом поднета у врло општим цртама за сада.

Допустите ми да одмах овде додам још то, да општини није немогуће приступити овоме послу, пошто се већ данас на кирије закупљених школских зграда и станове учитеља издаје годишње скоро толико колико ће *за сећи* ануитет капитала који се уложи. Главно би онда било само да добијемо јевтине понуде и саградимо *ваљане* зграде.

Г. *К. Црногорац*. Ја, као наставник, нарочито сам позван да о овоме питању узмем реч; но резервишући се да доцније, кад се упознамо са понудом, дадем своју ширу и опредељенију реч, не могу а да овог пута не заблагодарим г. председнику што је и умео и хтео већ данас скренути нашу пажњу на ово доста прешно питање општине наше а пре тога заинтересовао оне предузимаче, који са стране амо долазе да уложе капитал, заинтересовао их за овакав и велики и благодаран посао, у који рационално уложен капитал осигурава извесне користи а и оном друштву служи на част, које се таквог *красног* посла лати. Доста нигде неће лепше бити уложен капитал да донесе користи сопственицима, но у оваком једном подухвату.

Што се нас самих тиче, не могу да прећутим: ми смо још увек сувише немарни и за најосетливије потребе своје. Храмове за нас још и дижемо, још их и одржавамо, али школе за децу; куће у којима највеће време и најлепше доба проводе — тих кућа, тих домова немамо, нити за њих хајемо, на грдну штету нашу и нашег подмлатка.

Ни пред киме не можемо данас да се ми, који повељењем грађана седимо овде да пословима наше заједнице руководимо, ни пред киме велим не можемо да се правдамо за грдан нехат, за небригу нашу. На нама свима лежи огроман прекор!

Ја сам за то да најозбиљније прихватимо и проучимо ову ствар.

Г. г. *Н. Ђорђевић* и *Ст. Добривојевић* слажу се са г. *Црногорцем* и предлажу да се понуда упути одмах стручној комисији.

Г. *К. Петровић*. Ствар, која нам данас занима пажњу, врло је крупна а гледиште г. Црногорца гледиште је нас свију — бар ја тако мислим. Али баш зато што нам треба озбиљно и свесрдно прихватити саму ту ствар, грађење кућа за подесне основне школе, баш за то ја бих био за нешто више од простог упућавања новуде комисији.

Ствар је чиста. Нама школе требају а ми их плаћамо већ данас. Главно је да се само погодимо повољно и да плановима осигурамо све оне услове, које хигијенски и педагошки обзира, као и материјални интереси општине, изискују.

Према томе, кад дакле апсолутно немамо разлога да оваку једну понуду одбацимо, ја сам за то да је начелно примимо и онда тек комисији упутимо. — То ће бити најочитија сведожба да је нама озбиљно стало до посла; а при том ни чим не везујемо себи руке, пошто ће до свих оних многих детаљних услова зависити хоћемо ли и дефинитивно ову понуду примити или настати да их још више а међу таквима и бољих добијемо.

Г. *Ник. Ђорђевић* хтео би да се до реферата комисије обиђе израз „начелно усваја“

Г. *Ст. Добривојевић* на против, мисли да са тога не треба имати икакве бојазни.

После међусобног договора г. г. одборника - једногласно

решено :

да се начелно усваја предлог за неодложним грађењем зграда за основне београдске школе, а добивена понуда (браће Фишфе-а из Белгије) упућује се на реферат комисији, у коју су изабрани: г. г. Др. М. Вујић, Ђ. Козарац, К. Црногорац, Миша Михаиловић (преф), Мих. Кретић инспектор, Др. Марко Лeko, Др. Лаза Пачу, Др. Ђока Димитријевић, Благоје Недић уч., Коста Петровић учитељ, Ник. Стојановић уч., Јован Илкић свјештер, Мик. Ђорђевић, Димитрије Миловановић, Јов. Антула, Александер Бугарски и Михаил Валтровић.

Против начелног усвајања били: Ј. Милановић, А. Богатинчевић, Димитр. Миловановић, Јов. Барловац и Н. Ђорђевић

Бр.

Г. *Председник*. Лиџерант канцеларског материјала, г. Марко Марковић, с киме општина има уговор, иште да

му се накнадно призна порез на обрт, у колико би онда општина плаћала и сваки артикал скупље; иначе хоће вели, да одступи од обавезе.

На предлог г. К. Петровића

решено:

да се лиферант позове да се придржава уговора, а ако то није вољан, уговор да се раскине само на његову штету; у коме случају, одмах расписати лицитацију, а од г. Марковића тражити оштету гди треба.

Бр.

Г. Председник износи молбу г. Милорада Стефановића да се у плаћању кантарије на рану, уједначи са осталим магазијама, пошто и он ради на квантум.

Пошто су личним знањем неколицина г. г. одборника оснажили наводе молиоца

одлучено:

да се од Милорада Стефановића наплаћује кантарија као и од осталих магазија, на артикле који се у магазија рачунају.

Против: Г. Милановић и Милош Валожић, што мисле да молиоц није магазија.

Бр.

Саопштена акта, којима се траже уверења о владању и имовном стању за ђаке и кривце и одбор је

дао:

своје оцене.

ЛИЦИТАЦИЈЕ

На дан 1. Септембра т. год. од 3 до 6 сати после подне држаће се у канцеларији инжињерског одељења суда овоопштинског јавна и усмена лицитација за набавку 1000 до 1500 кубни метара туцаног топчидерског шљунка потребног за оправку крагујевачког друма.

Лицитација ова држаће се од кубног метра туцаног шљунка заједно са подвозом до на лице места поменутог друма.

Ко жели да се ове набавке прими. нека горњег дана у означено време дође на лицитацију и лицитира и положи 300. динара у готову, или у Српским државним папирима од вредности.

Из седнице Суда општинског. Г.М. 677.

7 Августа 1887

у Београду

На дан 27 тек. мес. од 3 до 6. сати по подне, држаће се у канцеларији инжињерског одељења Суда ово општинског јавна усмена лицитација за дозиравање IV разреда мушке основне теразијске школе.

Кауција полаже се у 540 динара у готовом новцу или у државним папирима

План, предмер и услови могу се видети у поменутој канцеларији и при лицитацији.

После свршене лицитације неће се примати никакве повуде.

Из седнице Суда општине Београдске Г.М. 648. 14. Августа 1887 год. у Београду.

ТРГОВИНА

Стање пијаца

Београд 12 Августа 1887 год:

(од 1 до 12 августа)

Прешло је преко општинског кантара:

348.6 2	кила	Пшенице	по 10:50	дин.
140.644	"	Пшен. браш. (лебног	" 16 40	"
2435	"	Кукуруза	по 10:50	"
45.319	"	Јечма	" 7	"
156.292	"	Овса	" 7:50	"
4215	"	Ражи	" 7:50	"
5280	"	Мекиња	" 6:50	"
1026	"	Пасуља	" 20	"
1530	"	Коре брезове	" 10	"
467	"	Катрана	" 18	"
121.494	"	Креча	" 3:50	"
271 260	"	Сена	" 4:25	"
10 400	"	Сламе	" 2:50	"
8695	"	Лука црна	" 6	"
482	"	Вуне пране	" 1:20	"
1 82	"	Масти	" 1 30	"
11.200	лит.	Ракије меке	" 20	"
9400	"	Вива црна	" 22	"
1600	"	" бела	" 24	"
31.666	"	Свиње	" 75	"
6254	"	Кромпира	" 6	"
2365	"	Грожђа	" 40	"
1387	"	Крушака	" 10	"
138	"	Јабука	" 10	"
1436	"	Сира	" 60	"

УВОЗ ИЗ АУСТРО УГАРСКЕ

11.900	кила	Брашна . . . . .
220	"	Пасуља . . . . .
4000	"	Мекиња . . . . .
3020	"	Шпиритуса . . . . .

ИЗВОЗ ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ

46 554	кила	Суви шљива . . . . .
2129	"	Вуне . . . . .
10.176	"	Шподиума . . . . .
621	ком	Комада кожа овчија . . . . .
44.041	"	. . . . .

О Г Л А С

Према одлуци општинскога суда од данашњег извршиће се арендираће разни општински имања и разни права, ових дана и овим редом.

I. Општинско имање :

1. Башта општинска у фишекцијској улици, на дан 17. августа тек. год.

2. Плац општински у жељезничкој улици спрам Балукчића на дан 18. августа, тек. год.

3. Плацеви општински у бари „Венецији“ који се употребљују за дрварнице и то :

Они под бројем : 1. 2. 3. 4 5. 6. 7. 8. на дан 21. августа, т. г. и они под бројем 9. 10. 11. 12.

13. 14. 15 и 16. на дан 22 августа, т. г.

4. Саланске плацеве за употребу саланске радње за ово јесење време на дан 20 августа, т год. даље

II. Општинска разна права.

5. Саланско право општине на дан 19 августа тек. год.

6. Акцис механски за точење пића, на дан 24 августа т. г.

7. Цубок од говеђих месарница на дан 25 августа, тек. год. и

8. Давање под закуп обалу савску и дунавску на дан 7. септембра, т. год.

Сем тога држаће лицитацију још и за следеће набавке општинске и школске и то :

9. За набавку гаса за осветлење вароши и суда, као и за набавку машине и платна за брисања фењера на дан 27 августа т. г.

10. За набавку дрва потребни за огрев општински и школски на дан 28 августа, т. г.

11. За набавку нови и оправку стари фењера где долази и набавка фитиља и стакала за лампе на дан 31 августа, т. год.

12. За ков коња чете пожарне на дан 1. септембра т. год.

13. За чишћење пијаца и други општински места на дан 2. септембра, тек. год.

14. За оправку возова општински на дан 3. септембра, т. год.

14. За набавку олова за маркирање меса на 4 септембра т. г. и најзад

16. Држаће лицитацију за набавку канцеларијског и школског материјала, на дан 5. септембра, т. год.

Од напред поменутих имања и права општински као и за разне набавке држаће се лицитација и то :

За оно под бројем 1. огласа пред кафаном „Алексинцом“ за оно под бројем 2. пред кафаном Живка Димитријевића, за плацеве у венецији пред кафаном Косте Димитријевића у венецији а ту ће се држати лицитација и за давање обала савске и дунавске под закуп, даље

За саланско право пред кафаном Балканом на теразијама, а на истом месту држаће се лицитације и за : саланске плацеве, за акцис механски, за цубок од говеђи месарница, и закуп права за чишћење пијаца и друга места општинска.

Остале лицитације као за, набавку гаса машине и платна, за набавку дрва за огрев, за ков коња чете пожарне, за набавку нови и оправка стари фењера, за оправку возова, за набавку олова за маркирање меса и набавку канцеларијског и школског материјала, држаће се у општинском суду.

У име кауције полаже се у готову новцу или државним српским папирима од вредности : за саланско право 120. за акцис механски 2400, за цубок од говеђи месарница 3000 дин. за обалу савску и дунавску 200 дин. за сваки салански плац по 60. дин. за набавку гаса 470 дин. за набавку машине и платна 90 дин. за набавку дрва за огрев 600 д. за набавку нови и оправку стари фењера 300 д. за ков коња чете пожарне 60 дин. за чишћење пијаца 1200 дин. за оправку возова 200 дин. за набавку олова за маркирање меса 100 и за набавку канцеларијског и школског материјала 600 дин.

Предајући јавности ове лицитације суд општински позива све оне кои би што од поменутих имања, права и остали набавача хтели узети дођу на лицитацију и лицитирају од 8 до 12 пре и од 3 до 6 сати по подне, када ће се лицитације закључити.

За разгледање услова ваља се обраћати рачуноводству општ. суда, а и на самом дану лицитације могу се видети.

Из седнице суда општине Београда С.М. 7812 13. Августа 1887 год. у Београду.

Збогзаосталога а најомиланог службеног материјала изостајаће неко време неслужбени део листа.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС.

Изашла је из штампе књига :

СПОЉАШЊИ ОДНОШАЈИ СРБИЈЕ

НОВИЈЕГА ВРЕМЕНА

ДРУГА КЊИГА

1860—1868

НАПИСАО

ЈОВ. РИСТИЋ.

У БЕОГРАДУ У ШТАМПАРИЈИ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ 1887.

Књига износи 38 штампаних табака у 8 ни. Цена је књизи три и по динара.

Садржи: I. Ново доба 1860—1862. II. Бомбардање Београда 1862. III. Конференција у Канлици. IV. Србија и Порта после бомбардања Београда 1862—1864. V. Извршење канлишкога протокола. VI. Мали Зворник. VII. Србија и Румунија. VIII. Србија усамљена. IX. Први дипломатски покушај Србије, да ослободи градове. X. Утицај аустро-пруског рата на балканско полуострво. XI. Србија и Грчка. XII. Србија захтева градове. XIII. Преговори између Русије и Француске о судбини балканскога полуострва. XIV. Предаја градова.

Књига се ова може добити у књижарници Петра Ђурчића.

Нова књига и може се добити :

У КЊИЖАРИ ВЕЛИМИРА ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ

ДУШАНА ВАЛОЖИЋА У НИШУ

И СВИМА БЕОГРАДСКИМ КЊИЖАРАМА

СРБИЈА У ДЕВЕТНАЈЕСТОМ ВЕКУ

(КАРАЂОЋЕ И МИЛОШ)

НАПИСАО

СЕН РЕНЕ ТАЉАНДИЈЕ

ПРЕВЕО

Н. С. ЈОВАНОВИЋ — „АМЕРИКАНАЦ“

Од устанка на дахије 1804 до једренског мира 1830. На 12 ни 288 страна XVIII. Цена 2 динара; или 1. фор. а. вред. а на 5 књига 1 бесилатно

Ова књига обухвата историју Србије од устанка на дахије 1804, до једренског мира 1830, и јесте најлепши споменик који је ичије перо икада јунаштву и мучеништву Србиновом изрезало.

Писац је књиге чувени научник француски Сен Рене Таљандије, човек, који се, истина после славног Ранкеа за Србију заинтересовао, а пре њега у гроб легао, али који није за то Србију и њену историјску књижевност мањем благом обдарио.

Надати се, доиста, да ће наш свет примети српски превод овог драгоценог дела са оном топлотом са којом је она од вредног татора, „патњама напзрима, победама и надама српског народа“ посвећена.